

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 19.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в закрито заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

като разгледа дело номер **11223** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искова молба, подадена от адв. Ю., като пълномощник на Г. К. П.. Ищецът моли съда да осъди Националната агенция за приходите (НАП), представлявана от изпълнителния директор, да му заплати обезщетение в размер на 1000 (хиляда) лева за неимуществени вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.59, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR), заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019г. до окончателното изплащане на вземанията. Като правно основание на исковата претенция са посочени чл.39, ал.2 ЗЗЛД и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Ответният орган, след предоставена му възможност е взел становище по исковата молба, като е оспорил същата като недопустима, а евентуално неоснователен.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

В съдебно заседание, проведено на 27.10.2021 г., производството по делото е спряно до приключване на образуваното по преюдициално запитване дело № С-340/2021 г. на СЕС.

С решение от 14.12.2023 г., трети състав на СЕС се е произнесъл по отправеното преюдициално запитване, като е дал отговор на поставените му въпроси. С решението, освен отговор на въпроси касаещи спора, съдът на ЕС е внесъл яснота и по предмета на доказване, което следва да се отрази на настоящето производство. В този смисъл е отпаднала необходимостта от спиране на делото и същото следва да бъде възобновено и да продължи от етапа, на който е спряно, а именно съдебното

дирене и обявяване на доклада по чл. 140 ГПК.

По отношение на доказателствата, съдът се е произнесъл с определението от 22.07.2020г., с което делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 21.10.2021 г. и не следва да се произнася повторно.

Предвид определение № 3332/04.03.2020 г., постановено по адм.д. № 1132/2020 г. на ВАС, V отд. и дадените с него указания относно правната квалификация на иска и реда за разглеждането му, съдът констатира, че предявения иск е допустими и редовен, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания, предвид решение на СЕС от 14.12.2023 г. по дело № С-340/2021 г. на СЕС, и на основание чл. 140 ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по адм.д. № 11223/2019 г. на АССГ.

СЪОБЩАВА на страните проекто-доклад по делото:

Производството по делото е образувано е по искова молба, подадена от адв. Ю., като пълномощник на Г. К. П.. Ищецът моли съда да осъди Националната агенция за приходите (НАП), представлявана от изпълнителния директор, да му заплати обезщетение в размер на 1000 (хиляда) лева за неимуществени вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.59, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR), заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019г. до окончателното изплащане на вземанията. Като правно основание на исковата претенция са посочени чл.39, ал.2 ЗЗЛД и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

В исковата молба са изложени съображения за това, че в следствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснала нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено

задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД.

Ответният орган, след предоставена му възможност е взел становище по исковата молба, като е оспорил същата като недопустима, а евентуално неоснователен. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исковата молба се претендират неимуществени. Също така, счита, че докато не се разреши въпроса относно издаденото срещу НАП НП № 004/28.08.2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Счита за неоснователното възражение за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е в следствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Счита, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Моли за отхвърляне на иска.

- правна квалификация - предявения иск е с правно основание чл.79, параграф 1 и чл.82, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните),

- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване – безспорно е обстоятелството, че по отношение на ищеца е налице изтичане на лични данни

Релевантните факти по предявения иск, съобразно с указанията, дадени от ВАС в отменителното решение са:

а/ Нарушение на задълженията, визирани в чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент чрез бездействие на ответника да изпълни задълженията си по чл.59, ал.1, чл.45, ал.1, т.6, чл.64, чл.66, ал.1 и ал.2, чл.67, чл.68 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент;

б/ настъпването на заявените с исковата молба и уточняващата молба към нея от 15.11.2019 г., неимуществени вреди;

в/ пряка причинно-следствена връзка между заявеното фактическо основание на предявения иск и неимуществените вреди;

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, съобразно чл. 82, § 3 от ОРЗД, както следва :

В тежест на ищеца по иск с правно основание чл. 82, § 1, вр. § 2 от Регламента е да докаже настъпването на вредите, които твърди да е претърпял, в това, число, че е изпитвал опасения от потенциална злоупотреба с неговите данни от трети лица, както

и да установи по категоричен начин в какво конкретно се изразява нарушението на ответника да изпълни задължения, произтичащи от Общия регламент / чл. 24 и чл. 32/ относно защитата на личните данни да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и обема на данните, които неправомерно са разкрити.

В тежест на ответника е да докаже липсата на два от елементите от фактическия състав на отговорността за вреди, произтичаща пряко от чл. 82, § 1 от ОРЗД, а именно - да установи липсата на нарушение по смисъла на регламента и липсата на причинна връзка с твърдените вреди. В тежест на ответника е да установи, че е приложил мерки за сигурност, както и че тези мерки за сигурност по чл. 32 от Регламента са подходящи.

Съдът указва на ответника, че са необходими специални знания за изясняване на въпросите при какви конкретни обстоятелства е допуснато изтичането на данни; има ли нерегламентиран достъп; по какъв технически начин е осъществен и до какви конкретно устройства или системи, съхраняващи данни; изцяло на външна намеса ли се дължи достъпът и възможно ли е той да се дължи изцяло на външна намеса; какви технически мерки са предприети, за да се предотврати достъпа; достатъчни ли са те, предвид достиженията на техническия прогрес и различните рискове; технически възможно ли е било предотвратяването на изтичането на данни.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 28.02.2024 г. от 13.40 часа, за която дата и час да се призват страните на посочените по делото адреси.

За съдебното заседание да се призове Софийска градска прокуратура като контролираща страна.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него проект-доклад по делото, като им се укаже възможността най-късно в първото по делото заседание, да вземат становище по дадените указания и проекта - доклада по делото.

Съдът УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобшили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът предупреждава страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.

Съдът ПРИКАНВА страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите

нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: